

Til centerchefen i Center for Børn og Familier.

Jeg er ansat som ressourcepædagog på PPR i dit center og inden jeg siger endeligt farvel til Greve kommune, har jeg brug for at skrive til dig. Du har på et tidspunkt nævnt, at vi medarbejdere altid kan maile direkte til dig, både hvad angår succesfulde og udfordrende narrativer, som vi sammen kan lære af. Det er med det sigte, jeg skriver denne mail.

I dec. 2019 blev jeg og de PPR kollegaer, der på daværende tidspunkt var tilknyttet Børnehuset Syd, indkaldt til info-møde i Center for Dagtilbud og Skoler. Her blev vi af centerchefen informeret om, at Børnehuset Syd skulle lukkes. Vi blev endvidere gjort klart, at PPR var holdt helt ude af beslutningsprocessen, hvilket var et bevidst valg truffet af Center for Dagtilbud og Skoler, som vi i PPR blev bedt om at acceptere, uden at kræve yderligere indsigt/info.

Jeg bad efterfølgende pr. mail om at få ført til referat, at PPR var holdt ude af beslutningsprocessen, men blev aldrig imødekommet.

Efterfølgende viste det sig, at Center for Dagtilbud og Skoler alligevel havde inddraget PPR ved at indskrive et citat fra et fortroligt PPR dokument i lukningsgrundlaget uden PPR's viden. Det arbejdsdokument, som citatet var taget fra, var mit.

Arbejdsdokumentet havde jeg fremlagt på et småbørnsvisitationsmøde. På disse møder deltager fagpersoner fra PPR samt en pædagogisk konsulent fra Center for Dagtilbud og skoler. Jeg kunne konstatere, at citatet var plukket ud af den oprindelige kontekst og manipuleret ind i en sammenhæng, jeg ikke kunne genkende. De tværfaglige indsatser i Børnehuset Syd var netop ifølge arbejdsdokumentet godt i gang og udviklingen var begyndt at vise sig, den viden kom bare aldrig frem. Jeg har en formodning om, at Center for Dagtilbud og Skoler kan have anvendt mere fra arbejdsdokumentet end citatet, da de fremlagde lukningsgrundlaget bag lukkende døre. Derfor har jeg brug for at understrege, at diagrammet i arbejdsdokumentet ikke er en evidensbaseret måling, hvorfor vi fra PPR, i tæt samarbejde med leder fra BH Syd, netop efterlyste et evidensbaseret måleredskab. Det fik vi, da Socialstyrelsen i foråret 2019 præsenterede os for TOPI (Tidlig opsporing af børn i en udsat position) Men TOPI nåede knapt i gang før beslutningen om lukningen blev truffet. Trods den meget korte periode med TOPI, blev data fra materialet af Center for Dagtilbud og Skoler anvendt ind i lukningsgrundlaget. Det var overraskende for os på PPR at TOPI, på den vis, blev anvendt som kontrol. Her blev jeg optaget af følgende:

1. Hvor længe mon Socialstyrelsen vil skønne TOPI skal anvendes i et dagtilbud, før en reelt faglig vurdering/måling kan gives af de indsamlede data og dermed danne grundlag for afgørende beslutninger/indgreb i børns liv?
2. U hensigtsmæssigt at PPR indgår i en metode der, af Center for Dagtilbud og Skoler, er tænkt som kontrol. Dagtilbuddene bør åbent og trygt kunne dele deres udfordringer med PPR, da PPR's opgave er rådgivning og vejledning ikke kontrol.

I forlængelse af punkt 2. erfarede jeg ligeledes, at manipulationen med citatet i lukningsgrundlaget, gav en positionering af PPR, som ledte til usikkerhed hos mine samarbejdspartnere på dagtilbudsområdet. Kunne PPR have en skjult kontrolfunktion? Det opstod der en bekymring for.

Da jeg blev opmærksom på misinformationen i henhold til mit arbejdsdokument (der på daværende tidspunkt var nået ud til både politikere og presse) gjorde jeg, via mails til min ledelse, opmærksom på det. Min ledelse gik videre til dig, men meldte tilbage, at jeg/PPR ikke kunne forvente yderligere fra dig i sagen og at min ledelse dermed heller ikke kunne gøre mere ift. at få trukket misinformationen tilbage. Jeg modtog endvidere en mail, hvor jeg kunne konstatere, at centerchefen fra Dagtilbud og Skoler havde bedt PPR om loyalitet i sagen, hvilket jeg og mine kollegaer måtte rette os efter.

Jeg tolker mig frem til, at din tavshed i lukningssagen fra start til slut kan skyldes loyalitet til de, der ellers ville stå tilbage med et forklaringsproblem. Men når faglighed udviskes i loyalitetslænker, visner tilliden hos mig som medarbejder.

Du har på oplæg fremlagt din visionsplan i Center for Børn og Familier. På disse oplæg bemærkede jeg begreber som faglighed, sammenhængskraft mellem vores centre, åbenhed og dialog. Disse værdisæt var svære for mig at spotte fra chefniveau og ned til os medarbejdere i forbindelse med lukningen af Børnehuset Syd. For mig skal fremlagte værdier/visioner kunne ses og opleves i praksis, ellers er det blot luftkasteller.

Jeg har savnet og manglet min centerchefs nysgerrighed på PPR medarbejdernes faglige perspektiver i sagen og jeg har desværre mistet troen og tilliden til den/de samarbejdspartner i Center for Dagtilbud og Skoler, der har taget mit arbejdsdokument med fra et fortroligt småbørnsvisitationsmøde på PPR og manipuleret det til at matche ind i lukningsgrundlaget, uden min og PPR's viden og uden at påtage sig ansvaret internt og offentligt, da det bliver opdaget.

Vigtig for mig at understrege, at essensen i det her ikke er, hvorvidt jeg er enig eller uenig i lukningen af Børnehuset Syd. Essensen er måden hvorpå mit bilag er benyttet/misbrugt, og den konsekvens det har fået, både for trygheden og tilliden vores centre imellem, men i allerhøjeste grad også for de udsatte børn, som vi netop var godt i gang med at iværksætte sammenhængende indsatser omkring. Lukningen har betydet, at PPR i nogle sager mistede muligheden for at forsætte samarbejdet i nogle af familierne, simpelthen fordi familierne valgte PPR fra i overgangen til det nye dagtilbud.

Børnesammensætningen og udviklingsniveauet i BH Syd er ikke ny viden, men det var først for 3 år siden, da der kom ny leder, at den målrettede tværfaglige PPR indsats i Børnehuset Syd blev mulig. Den nye leder inviterede PPR og Center for Dagtilbud og Skoler ind i samarbejdet. Dermed blev det muligt at skabe gennemsigtighed i kompleksiteten og få iværksat indsatser, der i min optik burde have været iværksat i Børnehuset Syd for 15 år siden, i henhold til pædagogik, organisering, samarbejde og forældreinddragelse. Erfaringen fra Børnehuset Syd har lært mig, at være varsom med fagligt samarbejde og sammenhængskraft mellem vores centre, for hvis konsekvensen ved en sådan åbning er, at PPR uvidende manipuleres ind i en kontrolposition, der kan medføre lukning, er det jo på ingen måder meningsfuldt eller udviklingsstøttende for hverken institution, børn eller forældre.

Endnu en bekymring jeg har haft i denne sag er måden hvorpå Center for Dagtilbud og Skoler har håndteret overleveringerne af Syd børn. Det har været svært at være vidne til. For mig har det virket som en systematisk udelukkelse af de fagpersoner, der kendte børnene allerbedst, nemlig fagpersonale og leder fra Børnehuset Syd. Jeg har løbende været undrende over mailudvekslinger, som jeg mener understøtter min antagelse. PPR har flere gange pr. mail appelleret til større inddragelse af Børnehuset Syd, men desværre uden held. De der er ramt hårdest ved den, for mig uprofessionelle tilgang, er børnene. En del af Syds børn

er særligt udfordret og sårbare i henhold til tilknytning, hvilket betyder at uforudsigelighed, som man jo i den grad må sige et institutionsskift indebærer, burde have påkrævet tid og målrettede handleplaner for indkøringerne. Med barnets perspektiv i fokus, vil jeg mene, at Center for Dagtilbud og Skoler burde have fremvist en procedureplan for overleveringerne, hvor Børnehuset Syd var indskrevet som tovholder. I overleveringerne har jeg erfaret stor usikkerhed både hos mig selv og mine PPR kollegaer i forhold til hvordan ansvaret for en faglig velfunderet overlevering bedst muligt kunne tilgodeses for hvert enkelt barn. I alle sager har Center for Dagtilbud og Skoler fortaget *modtagende samtale/opstartssamtale* i de nye dagtilbud med forældre, uden info og inddragelse af PPR og Børnehuset Syd før disse møder har fundet sted og uden referatskrivelser. Den tilgang til samarbejdet mellem vores centre har udfordret mig og mine PPR kollegaer, da vi efterfølgende igen skulle tage kontakt til forældre og kommende dagtilbud ift. overlevering og inddragelse af PPR. I en del tilfælde var barnet/børnene allerede startet i nyt dagtilbud, inden PPR og Børnehuset Syd blev orienteret, hvormed et tværfagligt fokus i forbindelse med indkøringen blev forpasset.

Er det rimeligt at Greve kommune håndtere udsatte og sårbar børn på den vis?

På mig virker det som, at Center for Dagtilbud og Skoler primært har haft fokus på afviklingen af Børnehuset Syd fremfor omsorgen og ansvaret for børnenes trivsel i overgangen til nyt dagtilbud. Der har for mig at se ikke været fokus på alvoren i, at de her børn har stået overfor at skulle starte helt forfra ift. at skabe relation til nye voksne, finde nye kammerater og at børnene har været i sorg over at miste vennerne i den gamle institution. Det er vigtigt at få sagt ordentligt farvel, et institutionsskift er et stort indgreb i et lille barns liv.

Den tavshed, jeg har oplevet fra dig, som min centerchef, omkring lukningen af Børnehuset Syd, har givet mig en oplevelse af, at være ledt af Centerchef fra Dagtilbud og Skoler. For når kun centerchefen fra Dagtilbud og Skoler deltager ved møder og i mailudveklings mellem vores centre i sagen, bliver der for mig tale om en asymmetrisk magt i henhold til hvilke faglige perspektiver, der videregives til vigtige politiske beslutninger.

Vi, kommunens medarbejdere i Greve, er i oktober 2020, via mail, blevet gjort opmærksom på vores forpligtelser i henhold til temaet: "Rettesnor for god adfærd i Greve kommune"
Her er et afsnit, der hedder: "Ansattes ytringspligt"

I dette afsnit står, at hvis jeg som medarbejder bliver i tvivl om, hvorvidt en ordre givet oppefra er lovlig, er jeg forpligtet til at gøre min overordnede opmærksom på det. Det har jeg gjort, men tavsheden fra dig har betydet, at jeg fortsat er i tvivl om lovligheden i følgende punkter:

1. At Centerchef for Dagtilbud og skoler tog sig retten til at anmode mig og PPR om loyalitet i sagen, hvilket set fra mit perspektiv gør mig medskyldig i at tilbageholde oplysninger, der burde have været frem i lyset.
2. At beslutningen om lukningen af Børnehuset Syd blev truffet uden inddragelse af tværfaglige perspektiver fra Center for Børn og Familie (PPR).
3. At et citat fra et fortroligt PPR dokument blev skrevet ind i lukningsgrundlaget, uden PPRs viden og udenfor rettet kontekst, hvormed kommunale politikere, Greves borgere og PPRs samarbejdspartnere på dagtilbudsområdet fik indtryk af, at PPR's faglige perspektiver var medinddraget i beslutningsgrundlaget, hvilket er ukorrekt.

4. At Center for Dagtilbud og Skoler i hele overleveringsarbejdet til nye dagtilbud, systematisk undlod at inddrage de fagpersoner, der kendte børnene allerbedst, dvs. fagpersonale og leder fra afgivende dagtilbud. Hvilket mails i sagen viser.

Jeg mener ikke, at jeg og mine PPR kollegaer har fået muligheden for at vælge fagligheden over loyaliteten i forbindelse med lukningen af Børnehuset Syd. I tiden der er gået, har jeg reflekteret over, hvordan forråelse i en organisation starter, er det mon når tavsheden i kombination med loyalitetslænker pålægges den menige medarbejder, så medarbejderen blot kan se til og være nødt til at følge udstukne retningslinjer, der ikke nødvendigvis understøtter fagligheden og omsorgen for børnene. Den for tilgang til arbejdet skaber mistrivsel for dem der står i det, hvorfor HR også har været inde over min sag.

Jeg er nået frem til, at jeg hverken kan eller skal gå på kompromis omkring det jeg har været vidne til ved nedlukningen af Børnehuset Syd. Hvis valget står mellem faglig selvrespekt eller jobbet, så vælger jeg min selvrespekt, for uden den, er jeg ikke den medarbejder jeg ønsker at være.

Jeg har hele vejen igennem fået opbakning af min PPR ledelse, forstiller mig, at de har stået i et krydspres, hvor de har været nødsaget til at følge anvisninger højere oppe i det kommunale hierarki. I sådanne sager har magten i en organisation jo afgørende betydning for det, der får lov at komme frem i lyset. Jeg ønsker med denne mail, at der i fremtiden sættes meget mere fokus på, at vigtige beslutninger i børns liv træffes på et tværfagligt belyst grundlag uden loyalitetslænker.

Tavshedens modstykke er for mig gennemsigtighed og jeg håber med denne mail, at Greve kommune på flere niveauer i organisationen kan drage erfaringer fra denne nedluknings sag, som fremadrettet kan komme Greves sårbare og udsatte børn til gavn. Derfor sender jeg denne mail. inkl. anonymiseret mailkorrespondance, som jeg mener understøtter mine antagelser, til Greves Byråd, direktionen, min PPR ledelse og Bupl. På denne vis er ingen i tvivl om, hvad der er sagt og gjort fra min side i forbindelse med min afsked.

Jeg er, takket være denne komplekse sag, selv blevet klar på hvad ytringsfrihed/pligt, faglighed, ordentlighed og åben dialog med feedback kultur i en kommune betyder for min trivsel på arbejdspladsen. Den læring plus talrig af anden læring og erfaring fra 20 super gode år i Greve, vil jeg nu drage ud i verden med.

Med venlig hilsen
Lisbeth Jessen Hougaard